

Ontmoeting

Schat van mijn hart:

'affectum inflamma'

vergun mij tussen vele lauwe
lange uren psalmen bidden
één uur van affectief gebed -
om te voelen dat ik U aanraak
en aangeraakt word door U

*

Er zitten tranen
dicht achter mijn ogen

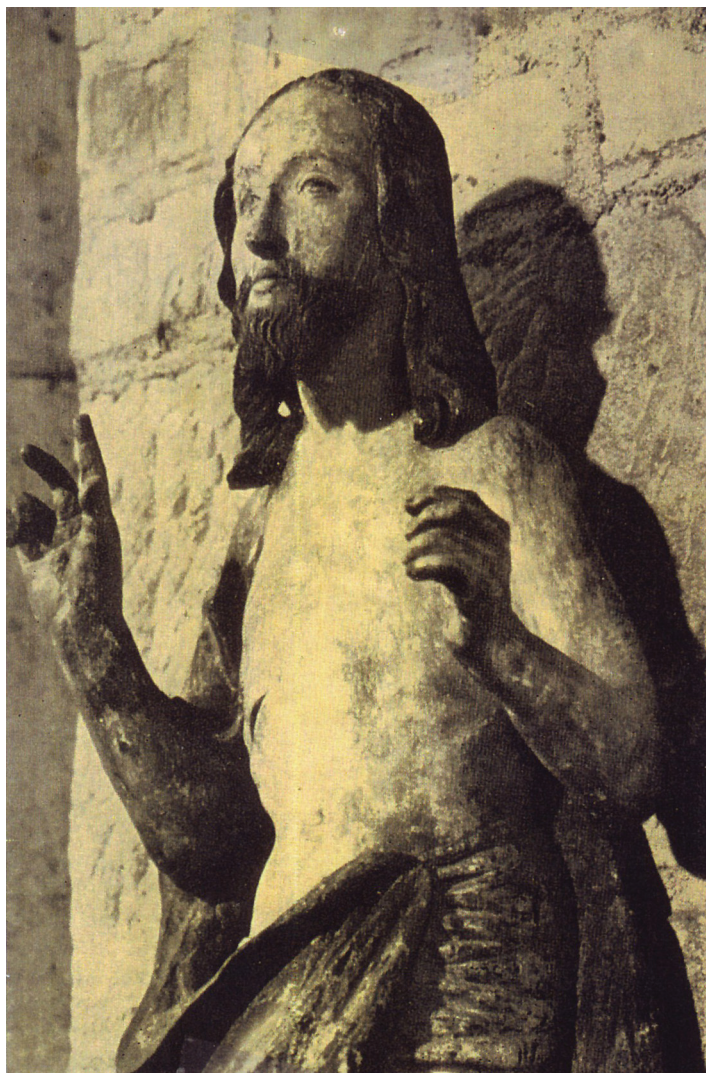
'God' bestaat ...

Ik voel dat hij
mijn ziel aanraakt
en mij in zich
opneemt.

'God' is er...

Terwijl ik dit schrijf
buig jij je
over mij heen.

'Jij' ...

Lichaam

God

de zichtbare
geschapen werkelijkheid
is de verstoffelijking
van uw geestelijk bestaan

het lichaam van de mens
is uw eigen uiterste
bestaan in stoffelijkheid
waarin U zich uitleeft

mijn lichaam is dat
U bent mijn lichaam
het lichaam van mijn lief is dat
U bent haar lieve lichaam

streel ik mijzelf
dan raak ik U aan
speel ik met haar
dan min ik U

U geniet van mijn spel met haar
omdat ik dan speel met U
U en ik zijn bruidegom en bruid
als ik U liefheb in mij

Aanraking

Al dagen lang
probeer ik
jou
te verstaan.
Poog ik
jou
concreet lief te hebben.

Ik wil
jou kennen
jou beminnen
voelbaar tastbaar
maar jij bent
zo ver van mij
of ik van jou.

Totdat ik je
plotseling ontmoet
in een beeld
van hout
mensgroot in de
Sint Pieterskerk
in Turnhout.

Je roept de broers
Petrus en Andreas
weg van hun boot
en hun netten
om jou te volgen.
Groot ben je
boven mij uit.

Je uitgestoken hand
is door de kunstenaar
zo gevormd
dat ik je
een hand kan geven.
Ik leg mijn hand
stevig in de jouwe.

Ik kijk je
liefdevol aan
en probeer
in jouw stille ogen
te lezen.
Ik groet je
als mijn vriend.

Er golft ontroering
door mij heen.
Mijn hart wordt
naar je toegetrokken.
Opnieuw leg ik
mijn hand
in jouw hand.

Bij het verlaten
van de kerk
kijk ik nog even
naar je om.
Je andere
geheven hand
lijkt een wuivende hand.

Een hand die gebaart
ga door op de weg
die je gaat,
ik hou je
bij de hand.
Je ogen kijken mij na
tot de deur.

Voordat de grote deur
achter mij dichtvalt
prent ik je beeld
diep in mijn herinnering.
Ik zwaai nog
en zeg
dag Jezus.

Roeping

Vandaag raakt mij
over verten heen
een uitgestoken hand.
Iemand wil mij
een hand geven
want de herinnering
aan mijn hand
in de zijne
wordt in hem
een brandend verlangen.

Jezus is het
die mij een hand
wil geven,
verlangt mij te zien
en te omarmen.
Ik weet het
want in dagdromen
en nachtgedachten
roept hij mij,
roept hij om mij ...

Rakelings

De geestelijke wereld
raakt ons aan
in de stoffelijke wereld.
In de stoffelijke wereld.
raken wij aan
de geestelijke wereld.

De geestelijke wereld
die ons omringt
raakt onze
geestelijke wereld aan
én de stoffelijkheid
van ons lichaam.

Goed om elkaar
als mensen aan te raken,
bomen te omarmen en
water te strelen.
Hier raken wij elkaar
in wederkerigheid.

*

God, Jezus, Maria
ik wil je aanraken
niet alleen met
mijn hart en geest -
ook met mijn handen,
lijf en leden

in een beeld of teken
in kerk en kluis,
aan een altaar
of tabernakel,
in een glas wijn
of een korst brood.

God, Jezus, Maria
wil mij aanraken
niet alleen met
uw heilige geest
maar ook met minnelijke
zinnelijke handen.

Wie heeft mij aangeraakt?

(Lukas 8, 43 - 48)

Een vrouw uit de menigte
drong zich naar voren
tot bij Jezus en raakte
de zoom van zijn kleet aan.

Zij was ziek en straatarm:
al haar geld had zij uitgegeven
aan gynaecologen maar geen
van hen had haar genezen.

Jezus keerde zich om en vroeg
wie heeft mij aangeraakt?
Hij was door haar geraakt -
het beste kwam in hem boven.

Plotseling was er in hem
die golf van emotie en
die overstroom van liefde
die alle wonden geneest

wanneer iemand je raakt
in het diepst van je ziel.
De vrouw genas. Maar Jezus zei
je hebt jezelf beter gemaakt.

Aanraken

Aanraken is raken aan.
Het is niet nemen,
in bezit nemen.

Wie veel aanraakt
raakt niet vanzelf
echt aan.

Wie weinig aanraakt
kan zelfs
echt aanraken.

Je slaat niet zomaar
je armen
om iemand heen.

Je streelt
niet zomaar
een zwangere vrouw.

De kunst
van het kleine
kan groot zijn.

Dan is het
weinige veel,
soms alles.